

LA BRUIXA DE PEDRA
Miquel Fañanès

Editorial: Columna. Aquesta setmana ha rebut el 15è premi Nèstor Luján de novel·la històrica.

Girona literària

'La bruixa de pedra' s'afegeix a altres llibres recents ambientats a Girona, com ara 'Quan érem feliços', de Rafel Nadal, i 'Las leyes de la frontera', de Cercas. Fañanès, però, creu que fins ara la Girona medieval ha interessat més els historiadors que no pas els novel·listes.

Girona

Miquel Fañanès, a la redacció d'El Punt Avui a Girona. JORDI SOLER

Quan les dones lliures eren bruixes i es petrificaven

Miquel Fañanès (Girona, 1948) sempre ha dit que és un escriptor d'estiu: ha escrit durant les vacances, quan li ha deixat temps la feina, primer a l'Ajuntament de Girona, després a *El Periòdic de Catalunya*, on s'ha jubilat recentment. En tot cas, ha estat un escriptor d'estiu molt prolífic: ha publicat 21 llibres des que va debutar en el món editorial, ara fa 29 anys, amb *Susqueda i altres narracions: Susqueda*, el relat de la fictícia i catastròfica rebentada d'aquest pantà, va rebre un accésit a la primera edició del premi Just Manuel Casero, el 1981 –l'any següent el va guanyar amb *Heu vist Tana?*–, però va tenir molta més repercussió quan la història es va escenificar per ràdio i molts veïns dels voltants van fugir de la inundació, per una confusió entre realitat i ficció, en la millor tradició d'Orson Welles.

“Encara hi ha gent que em recorda per *Susqueda*”, constata Miquel Fañanès amb el seu somriure perenne. Però la seva trajectòria literària no acaba aquí, ni de bon tros: ha escrit també literatura infantil i juvenil, novel·la històrica i policíaca. I també eròtica: té l'honor d'haver guanyat la primera edició del premi La Vall d'Albaida amb *Diari de les revelacions* (1994) quan el president del jurat era Luis García Berlanga. I és el mateix autor que ha publicat ja 19 edicions de *La pedra màgica*

Miquel Fañanès viatja amb la novel·la 'La bruixa de pedra' a la Girona medieval

(1995) i 9 més de *La Roca del Corb* (2004), dos llibres d'aventures per al públic infantil.

Aquesta setmana, Fañanès ha sumat un premi més al seu currículum: el Nèstor Luján de novel·la històrica, que convoca Columna. L'ha guanyat amb *La bruixa de pedra*, una novel·la escrita l'estiu del 2011. “Després l'he anat treballant i modificant, afegint-hi més personatges i afinant més bé el tema de la documentació històrica”, explica Fañanès, que ha estat assessorat pel director del Museu d'Història de la Ciutat de Girona, Pere Freixas –un dels personatges és un historiador actual anomenat Pere Freixenet– en la construcció d'aquesta història ambientada a la Girona del segle XIV i inspirada per una de les llegendes més populars de la ciutat: la de la bruixa convertida en gàrgola de pedra de la catedral. La bruixa de Fañanès no és una bruixa d'aquel·larres, simplement és “una dona lliurepensadora i molt avançada per a la seva època”, anomenada Guisla Recasens –“Guisla és el primer nom medieval que està documentat”–, que no va als oficis religiosos, fa remeis amb herbes del bosc i entreté amb

trucs de màgia els nens jueus que viuen al call, molt a prop de casa seva, a la plaça dels Lledoners. Per tot això, Guisla és perseguida pel terrible inquisidor Nicolau Aymerich, un personatge històric que es mou sense problemes en aquesta trama de ficció que barreja personatges reals i inventats, al voltant dels quals succeeixen tota una sèrie de fets ben documentats com ara la construcció de la catedral i les reunions per decidir si havia de ser d'una o de tres naus; l'epidèmia de la pesta negra, els conflictes entre comunitats religioses, etc. “Fins i tot hi surt el Tarlà, que és un esclau alliberat pels Bell-lloc. I al final hi ha un toc de fantasia miraculosa vinculat als aiguats tan típics de la ciutat. La història passa a Girona, però crec que pot interessar a gent de tot arreu. En moltes ciutats va haver-hi enfrontaments entre cristians i jueus.”

Aquesta és la segona incursió de Fañanès en la novel·la històrica, després de *Mort a Girona*, ambientada a la Guerra del Francès. “La Girona medieval està molt ben documentada per grans historiadors i, a més, hi ha escenaris que no han canviat gaire. Això facilita molt la tasca del novel·lista”, diu Fañanès, que creu que *La bruixa de pedra* pot interessar a un públic d'una franja d'edat molt ampla i, ara que té més temps lliure, està ben disposat a voltar per instituts i clubs de lectura. *